

handen gemaakt, en wordt Hij ook niet van menschenhanden gediend als iets behoevende, alzoo Hij Zelf (juist omdat Hij Geest is, de Geest Gods, de volheid van alle Leven is) allen het *leven*, en den adem, en alle dingen geeft. (Hand. 17 : 25.)

God is Geest, op zoodanige wijze als engelen en menschenzielen het niet zijn. Dat is moeilijk te verstaan. Maar een lichtstraal gaat over ons op, als wij bedenken, vooreerst dat geschapen geesten altijd een saamgestelde levens-existentie bezitten, overmits zij zijn saamgesteld uit het ik, wezen, vermogens en eigenschappen, en dat God, de Eenvoudige Geest, zonder eenige saamstelling is, en voorts, dat God de Vader der geesten is, dat alle geesten door den Geest Gods geschapen zijn, en als geesten van oogenblik tot oogenblik uit en door den Geest Gods het leven zelf en al de werkingen des levens ontvangen. De Geest Gods is het Leven Gods, en verwekt het leven in het Heelal van al het geschapene, niet alleen in de wereld der zienlijke, maar ook in de wereld der onzienlijke dingen.

Waar het rijke leven tintelt, waar een sprank van het leven ritselt, daar broedt de Geest Gods. De Geest Gods geeft het leven aan hemel en aarde. Heel de geestenwereld, het gansche menschdom, al de dieren en planten, al wat leeft en adem heeft, bestaat in zijn eigen leven alleen door het Geestelijk Wezen Gods. In Hem leven wij, en bewegen ons, en zijn wij. Gods Geest is de fontein en bron des levens.

Dat veelmalen in de Heilige Schrift gezegd wordt dat God gezien is door de aartsvaders, door de profeten en apostelen; dat het in Israël een spreekwoord was: „Wie zal God zien en niet sterven!"; dat er gesproken wordt van de oogen des HEEREN, van een mond, hand en stem Gods, van het rommelen van Gods ingewanden, het wijst ons op een veel gebezigde *beeldspraak* in het Woord Gods, om onze